

Az erdélyi tarka pulyka molekuláris genetikai vizsgálata mikroszatellit markerekkel

Dmitrasinovity Alexandra

Mezőgazdasági Biotechnológus, mesterképzés, levelező
Genetika és Biotechnológia Intézet/Állatbiotechnológia Tanszék

Belső témavezető: (Balázs Réka, PhD hallgató, Nemzeti Biodiverzitás és Génmegőrzési Központ)

Külső témavezető: (Dr. Pálincás-Bodzsár Nóra, tudományos főmunkatárs, Nemzeti Biodiverzitás és Génmegőrzési Központ)

Az agrobiodiverzitás csökkenése világméretű probléma. Ma még génbankokban elérhetőek olyan ritka, őshonos genotípusok, melyek nagy varianciájuknak köszönhetően felhasználhatóak az intenzív tenyésztésben is. A Kárpát-medencében maradtak fent olyan állatállományok, melyek molekuláris genetikai módszerekkel bizonyíthatva őshonos magyar fajtának tekinthetők, erre épült a „Székely gényűrű” génmentési program.

A munka célja az erdélyi tarka pulyka állomány molekuláris genetikai vizsgálata volt, mely összehasonlításra került az őshonos magyar réz- és bronzpulyka fajtákkal. Így nemcsak az állományok genetikai hátteréről nyertem információt, hanem arra is választ kaptam, hogy azok milyen mértékben térnek el egymástól a genetika szintjén.

Az alkalmazott mikroszatellit markerekből sikeresen állítottam fel szetteket úgy, hogy egyszerre több markerrel el lehessen végezni a genotipizálást, melyek alkalmasnak és elegendőnek bizonyultak a három pulykapopuláció genetikai vizsgálatához.

A viszonylag magas heterozigotizációs és alacsony beltenyésztettségi értékek arra utalnak, hogy az állományok nem térnek el szignifikánsan a Hardy-Weinberg egyensúly állapotától, vagyis tenyésztésük megfelelőnek mondható, genetikai állapotuk kielégítő.

Az állományok közötti genetikai diverzitás felmérése során azt tapasztaltam, hogy az erdélyi tarka pulyka minden elemzés során egyértelműen elkülönült az őshonos magyar réz- és bronzpulyka fajtától. Nemcsak a populációk páronkénti összevetése alkalmával, de a klaszteranalízis alapján is, mely előzetes információ nélkül csoportosítja az egyedeket allélmintázataik alapján, és a főkoordináta elemzés is ezt a tényt erősítette meg.

Munkámban egyértelmű bizonyítást nyert, hogy az erdélyi tarka pulyka nem a két őshonos magyar pulykafajta keveredéséből származik, genetikailag azoktól jól elkülönülő állománynak tekinthető. Érdekes lenne fontolóra venni annak kérelmezését, hogy a réz- és bronzpulyka mellett az erdélyi tarka pulyka is helyet kaphasson az őshonos magyar háziállatok között.